

[Johs. Clausen.]

som en Nødhjælp i en Krisetid for en Produktion, hvis Opretholdelse Landet som Helhed er tjent med, og som man fra alle Sider erkender Nyttens af. Jeg for min Del kan ikke være stemt for at gaa videre til andre Omraader; Tiden maa vise, om det er nødvendigt

Vi beklager, at Lovforslaget er kommet saa sent frem; den højtærede Handelsminister har allerede gjort Bemærkninger om Grundene dertil, men jeg vil dog gerne udtale Ønsket om, at man en anden Gang kunde faa Forslaget tidligere frem. Det tjener alle Interesser at faa det lidt hurtigere frem. Mit Parti agter ikke under nogen Form at sinke Lovforslaget, og jeg anbefaler det derfor til Vedtagelse her i Tinget.

Larsen-Badsø: Ved Finanslovforslagets tredje Behandling i dette høje Ting lyste jeg efter det Lovforslag, som nu foreligger, fordi det allerede paa det Tidspunkt var forsinket noget, og jeg kan derfor deltage i den almindelige Beklagelse, som ogsaa Ministeren gav Udtryk for, over, at det ikke har været muligt at fremkomme med det før. Forsinkelsen skyldes naturligvis en Række Forhandlinger, der har været ført forud for Lovforslagets Fremsættelse, men Resultatet af disse Forhandlinger letter vel saa til Gengæld Behandlingen her i Rigsdagen, saa at man allerede den Dag, det forelaa, kunde vide, hvad man havde at rette sig efter og i nogen Udstrækning var i Stand til at disponere.

Det foreliggende Lovforslag adskiller sig ikke i større Grad fra den gældende Lov. Lige fra 1931—32 og igennem alle de Aar, vi har haft Sukkerordninger vedtaget ved særlig Lov, har Bedømmelsen af de forskellige Ordninger ude blandt Roedyrkerne haft det til fælles, at man har været ualmindelig misfornøjet med de Vilkaar, der blev budt, naar Loven blev vedtaget, men naar Aaret var gaaet, har man været relativt tilfreds i det mindste, bortset fra Aaret 1934, der gav en saadan Misvækst, at det var forbundet med kolossalt Tab af dyrkede Sukkerroer.

Af de Bestemmelser, som er nye i Forhold til den gældende Lov, skal jeg nævne § 9, der omhandler Administrationen, men som i øvrigt, saa vidt jeg kan se, kun lovfæster, hvad der allerede er Praksis. Det har gennem Aarene været en Forudsætning, at Sukkerordningen skulde hvile i sig selv. At Omkostningerne ved dens Administration nu skal afholdes efter Bestemmelserne i denne Paragraf, betyder kun,

at man lovfæster noget, som allerede har fundet Sted i Praksis.

Noget andet nyt i Lovforslaget er Fastsættelsen af Prisen til 210 Øre pr. Dobbeltcentner Roer, hvilket betyder en Stigning paa 20 Øre pr. Dobbeltcentner. Angaaende denne Stigning skal jeg ikke sige mange Ord; den er et Led i Overenskomsten, og hvis Høsten bliver god, bliver der vel i nogen Udstrækning Dækning for den Stigning, som har fundet Sted i Driftsudgifterne i Roemarken. Samtidig giver de 2 Øres Stigning i Sukkerprisen formentlig Dækning dels for denne Forhøjelse, dels for de forhøjede Driftsudgifter, som Sukkerfabrikkerne vil faa i Anledning af de Prisstigninger, der har fundet Sted.

Angaaende Arealets Størrelse, som Ministeren mente, at der muligvis kunde forhandles noget om, ønsker jeg at sige, at man i de senere Aar har haft nogle Eksempler paa, at Landmænd har købt Ejendomme, paa hvilke der ikke tidligere har været dyrket Sukkerroer, og i Henhold til de gældende Lovbestemmelser og Overenskomster har det ikke været muligt for dem at faa Tilladelse til at dyrke Sukkerroer. Selv om jeg ikke vil insistere paa nogen stor Udvidelse af Arealet — det maa de Faktorer, Ministeren, Sukkerfabrikkerne o. s. v., som skal administrere Loven, bedst kunne skønne over —, vil jeg dog gerne bede den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt herpaa, saa at saadanne Landbrugere, hvoraf jeg ved, der er adskillige, ikke forgæves skal bede om at faa Tilladelse til at dyrke nogle ganske faa Tønder Land med Sukkerroer.

§ 4, som er en ret vigtig Paragraf, indeholder Bestemmelser om Fordelingen af Overskuddet, efter at Sukkerfabrikkerne har faaet en vis Forrentning, og efter at Roedyrkerne har faaet 2 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner. I den Lov, der blev vedtaget i 1932, blev der i Henhold til en Overenskomst mellem Handelsministeriet og Roedyrkerne indført den Bestemmelse, at naar Roedyrkerne havde faaet en vis Tantième, skulde Resten overføres til Statskassen. Jeg ser nu, at man har ændret § 4 saaledes, at man ved Siden af Ordet Statskassen har skrevet: „Sukkerfonden“; ganske vist i Parentes. Naar man har indføjet Ordet „Sukkerfonden“, formoder jeg, at der har været en bestemt Hensigt dermed. Allerede i den gældende Sukkerlov af 12. April 1935 indsattes der en Bestemmelse om, at den Del af Sukkerfonden, som var opsparet paa det Tidspunkt, og navnlig den Del, der var kommet ind i Statskassen som en direkte Følge af, at Overskuddet